Dosarul nr. 4r-1445/2025 *Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)*
(4-25005090-02-4r-23042025) *Judecător Vitalie MOROŞANU*

D E C I Z I E

în numele Legii

25 iunie 2025 mun. Chișinău

COLEGIUL PENAL AL CURŢII DE APEL CENTRU

Având în componența sa:

Președintele completului, judecătorul Alexandru SPOIALĂ

Judecătorii Igor CHIROȘCA și Adrian CERBU

a examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul declarat de către executorul judecătoresc STOIAN Grigore, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) pronunțată pe cauza contravențională cu nr. 4-126/2025 din 01 aprilie 2025, privind acuzarea lui Victor NEGRU, de comiterea contravențiilor prevăzute de art.319 alin.alin.(1) și (2) Cod contravențional,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
în procedura instanței de fond: 17.01.2025 - 01.04.2025;
în procedura instanței de recurs: 23.04.2025 - 25.06.2025;
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Verificând legalitatea hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

A C O N S T A T A T :

1. La 15 ianuarie 2024, executorul judecătoresc Grigore STOIAN a depus la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, un demers prin care solicita sancționarea făptuitorului Victor NEGRU potrivit art.319 alin.alin.(1) și (2) din Codul contravențional, invocând refuzul acestuia de a-și îndeplini obligațiile stabilite prin titlul executoriu și neîndeplinirea obligației făptuitorului de a comunica schimbarea domiciliului.
2. Astfel, la 26 decembrie 2024, executorul judecătoresc Grigore STOIAN a întocmit un Proces-verbal cu privire la constatarea faptei contravenționale cu nr. 176-8946/2020, constatând că Victor NEGRU nu executase Hotărârea nr.2-206/2020 din 23 iulie 2020 a Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești, prin care fusese obligat să achite suma de 16 810 MDL în beneficiul OCN„EASY CREDIT”SRL. Procesul-verbal a fost redactat în absența făptuitorului, în prezența unui martor asistent. În motivarea demersului mai indica că citațiile, acțiunile întreprinse au fost expediate prin scrisori făptuitorului, însă debitorul nu s-a prezentat la oficiul executorul judecătoresc, nu a comunicat motivele neprezentării sale și nici dovezi de achitare a datoriei nu a prezentat. De asemenea, a menționat că a întreprins toate măsurile pe marginea procedurii de

executare și a administrat suficiente probe care demonstrează săvârșirea contravenției prevăzute la art.319 alin.alin.(1) și (2) din Codul contravențional.

3. În cadrul ședinței de judecată nu s-au prezentat executorul, făptuitorul, iar având în vedere că părțile au fost înștiințate legal, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa lor. Analizând actele, instanța de judecată a reținut că nu există probe suficiente și verosimile care să demonstreze vinovăția lui Victor NEGRU și nu sunt indicate elemente care să ateste intenția directă de a împiedica executarea silită. În consecință, instanța de judecată prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 01 aprilie 2025, a încetat procesul contravențional, motivând inexistența faptelor prevăzute de art.319 alin.alin.(1) și (2) din Codul contravențional.

4. La 4 aprilie 2025, executorul judecătoresc a recepționat hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-126/2025 din 1 aprilie 2025. Nefiind de acord cu hotărârea menționată, executorul judecătoresc Grigore STOIAN a declarat recurs la 14 aprilie 2025, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Victor NEGRU să fie sancționat pentru săvârșirea contravențiilor prevăzute de art.319 alin.alin.(1) și (2) din Codul contravențional.

Potrivit recursului, executorul judecătoresc Grigore STOIAN a indicat că deține în executare documentul executoriu nr. 2-206/2020 din 23 iulie 2020 emis de Judecătoria Orhei, sediul Șoldănești, privind încasarea de la NEGRU Victor în beneficiul lui OCN”EASY CREDIT”SRL a datoriei în sumă totală de 16 810 MDL. Prin încheiere, debitorul a fost obligat să execute obligația prevăzută în documentul executoriu, în termenul prevăzut de legislație, fiindu-i acordat în acest sens termen benevol de 15 zile, iar ca urmare ultimul nu a întreprins nimic și nici nu a informat executorul judecătoresc despre acțiunile întreprinse. Odată cu intentarea documentului executoriu, executorul judecătoresc menționează că a întreprins un șir de acțiuni în vederea executării cu succes a documentului dat, fiind expediate scrisori părților în procedura de executare, pentru a fi informate despre acțiunile întreprinse, precum și pentru a fi comunicate drepturile și obligațiile acestora. În urma măsurilor întreprinse au fost aplicate măsuri asigurătorii pe bunurile debitorului și aplicate interdicții și restricții la înstrăinarea acestora.

În motivarea recursului, executorul arată că, în cadrul procedurii de executare, i-a expediat debitorului mai multe scrisori și citații. Potrivit art.68 din Codul de executare, obligația de a informa executorul despre schimbarea domiciliului îi revine debitorului, astfel că recepționarea ori nerecepționarea corespondenței îi este imputabilă acestuia. Deși i-a fost transmisă o citație pentru a se prezenta la biroul executorului, debitorul nu s-a prezentat și nu a oferit vreo explicație.

Executorul judecătoresc indică că a aplicat măsuri asigurătorii asupra bunurilor debitorului, instituind interdicții și restricții de înstrăinare. În opinia recurentului, neprezentarea făptuitorului, lipsa comunicării și ignorarea citației demonstrează un refuz direct și intenționat de a-și îndeplini obligațiile, fapt ce constituie contravenție. Documentele anexate probează încercările efectuate de executor pentru comunicare și executare. Temeiul de recurs indicat de executorul judecătoresc este art.466 lit.d) din Codul contravențional. De asemenea, a solicitat ca instanța de recurs să adopte o decizie în temeiul art.473 alin.(2) lit.b) din Codul contravențional - *rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, însă fără a înrăutăți situația contravenientului.*

5. În conformitate cu art.319 din Codul contravențional: *(1) Acţiunile (inacţiunile) persoanelor care, fără motive întemeiate, nu îndeplinesc cerinţele executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare sau împiedică executarea documentului executoriu, precum şi şi instigarea la asemenea acţiuni (inacţiuni), făcută în orice formă, se sancţionează cu amendă de*

la 30 la 60 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 20 la 40 de ore. (2) Neîndeplinirea obligaţiei de către părţile procedurii de executare de a comunica executorului judecătoresc schimbarea domiciliului sau a sediului, precum şi necomunicarea în termenele prevăzute de Codul de executare a informaţiilor solicitate de executorul judecătoresc în virtutea atribuţiilor sale.

Potrivit art.442 alin.(1) din Codul contravențional, *(1) Procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.*

Articolul 382 alin.(1-2) din Codul contravențional stabilește expres că citarea persoanei pentru desfăşurarea normală a procesului contravenţional, se efectuează după cum urmează: *(1) Citarea este o acţiune procedurală prin care autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională asigură prezentarea persoanei în faţa sa pentru desfăşurarea normală a procesului contravenţional. (2) Citarea se face prin invitaţie scrisă, care se înmînează de către autoritatea competentă sau se expediază prin poştă, prin notă telefonică sau telegrafică, prin telefax, prin poştă electronică sau prin alt mijloc în cazul în care autoritatea poate dovedi că citaţia a fost primită sau a fost transmisă persoanei citate, dar aceasta a refuzat să o primească.*

În conformitate cu art.443 alin.(1) lit.f) și g) din Codul contravențional, *(1) Procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde: [...] f) aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional şi a victimei a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387; g) obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional le aduce în apărarea sa, precum şi obiecţiile şi probele victimei.*

Articolul 465 din Codul contravențional stabilește că, *(1) Hotărîrile judecătoreşti contravenţionale pot fi atacate cu recurs. (2) Decizia pronunţată în recurs este irevocabilă.*

De asemenea, art.466 din Codul contravențional indică că, *Hotărîrile judecătoreşti contravenţionale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, în următoarele temeiuri:[...] d) hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluţia ori motivarea soluţiei contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărîrii redactate nu corespunde dispozitivului pronunţat după deliberare;*

Totodată, art.468 alin.(1) din Codul contravențional stipulează că, *(1) Recursul împotriva hotărîrii judecătoreşti contravenţionale se declară în termen de 15 zile de la data pronunţării hotărîrii judecătoreşti sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe hotărîrea judecătorească, în condiţiile art.463 alin.(1).*

În acest context, art. 471 alin.(1) din Codul contravențional stabilește că, *(1) Recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor.*

Prevederilor art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) din Codul contravențional specifică că, *(1) După examinarea recursului, instanţa de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: 1) respinge recursul şi menţine hotărîrea atacată dacă recursul:...c) este nefondat.*

Potrivit art. 465 din Codul contravențional, *(1) Hotărîrile judecătoreşti contravenţionale pot fi atacate cu recurs. (2) Decizia pronunţată în recurs este irevocabilă.*

Articolul 466 lit.d) din Codul contravențional stabilește că: *Hotărîrile judecătoreşti contravenţionale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, în următoarele temeiuri:*[...] *d) hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluţia ori*

motivarea soluţiei contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărîrii redactate nu corespunde dispozitivului pronunţat după deliberare.

De asemenea, art. 468 alin. (1) din Codul contravențional indică că, *(1) Recursul împotriva hotărîrii judecătoreşti contravenţionale se declară în termen de 15 zile de la data pronunţării hotărîrii judecătoreşti sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condiţiile art.463 alin.(1).*

Articolul 470 alin.(3) din Codul contravențional reglementează că, *(3) Instanţa de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, avînd dreptul, în afara temeiurilor invocate şi cererilor formulate de recurent, să examineze şi alte temeiuri fără a agrava situaţia contravenientului.*

6. Examinând recursul declarat de executorul judecătoresc, Grigore STOIAN împotriva hotărîrii din 01 aprilie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, Colegiul penal reține că recursul a fost declarat la 14 aprilie 2025, deci în termenul legal de 15 zile, prevăzut de art.468 alin.(1) Cod contravențional, fiind deci în termen.

7. Examinând hotărârea atacată prin prisma motivelor de recurs invocate, cercetând materialele cauzei, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul declarat de către executorul judecătoresc Grigore STOIAN, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), pronunțată la 01 aprilie 2025, pe cauza contravențională cu nr. 4-126/2025, de acuzare a lui Victor NEGRU de comiterea contravențiilor prevăzute la art.319 alin.alin.(1) și (2) din Codul contravențional, reieșind din următoarele considerente.

8. Colegiul penal reține că Procesul-verbal cu privire la constatarea faptei contravenționale, cu nr. 176-4721/2019 din 19 noiembrie 2024 a fost întocmit în temeiul art.319 alin.(1) și alin.(2) din Codul contravențional. Articolul 319 alin.(1) din Codul contravențional sancționează acțiunile sau inacțiunile persoanelor care, fără motive întemeiate, nu respectă cerințele executorului judecătoresc ori împiedică executarea documentului executoriu. Pe când art.319 alin.(2) din Codul contravențional sancționează neîndeplinirea obligaţiei de către părţile procedurii de executare de a comunica executorului judecătoresc schimbarea domiciliului.

9. Potrivit jurisprudenței constante și a cadrului normativ, *obiectul juridic* nemijlocit îl constituie relaţiile sociale referitoare la buna desfăşurare a activităţii de serviciu a organelor administraţiei publice, organelor de drept şi a altor organe de stat. *Latura obiectivă* a contravenţiei se realizează prin acţiune sau inacţiune. Acţiunea se manifestă prin neîndeplinesc cerinţele executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare sau împiedicarea executării documentului executoriu, care se exprimă oral sau în scris, iar inacţiunea persoanei poate fi exprimată oral sau în scris şi prin neîntreprinderea acţiunilor necesare pentru executarea hotărârii judecătoreşti, considerând că hotărârea nu este corectă, etc. *Latura subiectivă* a contravenției prevăzută la art.319 din Codul contravențional se realizează prin *intenţie directă.* În ambele cazuri făptuitorul îşi dă seama că acţiunea atinge atât interesul public, cât şi drepturile, interesele ocrotite prin lege ale persoanelor fizice şi juridice şi creează o stare de pericol pentru buna desfăşurare a activităţii autorităţilor publice şi a administraţiei publice în care activează persoana cu funcţii de răspundere.

10. În speță, instanța de fond a reținut că nu sunt suficiente probe pentru a demonstra intenția directă a făptuitorului de a se sustrage de la îndeplinirea obligației. De asemenea, instanța de fond corect a constatat că pentru ca să poată fi constatată intenția directă a persoanei privind neexecutarea intenționată a cerințelor executorului judecătoresc, prioritar, trebuie să fie

constatată posibilitatea reală de a executa aceste cerințe, și, pe cale de consecință, împotrivirea, cu rea-voință, a persoanei, de a purcede la executare.

11. Colegiul penal reține că simpla neprezentare la solicitările executorului, fără confirmarea recepționării acestora și fără alte dovezi care să ateste intenția clară și directă a debitorului de a se opune executării, nu poate conduce la concluzia comiterii faptei prevăzute de art.319 alin.(1) din Codul contravențional. Prin urmare, în lipsa probelor concludente care să confirme fapta și intenția făptuitorului de a se eschiva de la executare, Colegiul penal apreciază că instanța de fond a adoptat o soluție legală și temeinică. La materialele dosarului nu sunt anexate avizele care ar confirma că au fost recepționate scrisorile, citațiile, cele invocate de executorul judecătoresc. Astfel, nu a fost dovedită existența elementelor constitutive ale contravenției, în special sub aspectul faptei dincolo de orice dubiu rezonabil și a laturii subiective – intenția.

12. Instanța de recurs reține că în temeiul art.319 alin.(1) din Codul contravențional, împiedicarea executării unui titlu executoriu presupune o conduită – activă ori pasivă – dar în mod obligatoriu intenționată, prin care persoana vizată blochează, obstrucționează sau zădărnicește acțiunile executorului judecătoresc.

13. În același timp, art.6 § 3 lit.a) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului consacră dreptul oricărei persoane acuzate – noțiune ce include și procedurile contravenționale cu caracter penal în sens autonom european – de a fi informată prompt, într-o limbă pe care o înțelege și în detaliu, cu privire la natura și cauza acuzației.

14. În speță, executorul judecătoresc susține, în motivele de recurs, că i-a transmis făptuitorului scrisori, citații și alte comunicări privind executarea silită. Totuși, dosarul nu cuprinde dovezi care să ateste expedierea și, mai ales, recepționarea efectivă a acestor acte de procedură.

Prin urmare, simpla neprezentare a debitorului, în absența probelor că citațiile și înștiințările i-au fost comunicate în mod valabil și că acesta a luat cunoștință de ele, nu poate fi calificată drept o împiedicare intenționată a executării în sensul art.319 alin.(1) din Codul contravențional.

15. De altfel, potrivit Capitolului VII din Codul de executare – Executarea documentelor executorii privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii și aplicarea măsurilor de asigurare în procedura de executare – executorul judecătoresc dispune de o gamă amplă de instrumente legale pentru a realiza executarea forțată, indiferent de comportamentul debitorului. Respectiv, executorul judecătoresc, în temeiul dispozițiilor legale prevăzute de Codul de executare, dispune de un set amplu de măsuri procedurale apte să asigure executarea documentului executoriu. Printre acestea se regăsesc aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile sau asupra conturilor bancare ale debitorului, instituirea interdicției de înstrăinare a bunurilor, precum și urmărirea veniturilor acestuia, inclusiv salarii, pensii sau alte sume cu caracter periodic. De asemenea, executorul are prerogativa de a ridica bunurile indicate în titlul executoriu și de a le preda creditorului, precum și de a impune terților interdicția de a transmite bunuri debitorului sau de a îndeplini față de acesta anumite obligații. Aceste instrumente legale conferă executorului posibilitatea reală de a realiza scopul procedurii, chiar și în lipsa unei colaborări voluntare din partea debitorului.

16. În consecință, în măsura în care executorul nu a întâmpinat o opoziție activă, fizică sau explicită din partea debitorului, ci doar o pasivitate în comunicare, și ținând cont de faptul că toate măsurile asigurătorii au putut fi aplicate în mod efectiv, nu se poate reține existența faptei sau a elementului subiectiv al contravenției – respectiv intenția debitorului de a împiedica executarea documentului executoriu.

17. Cu referire la art.319 alin.(2) din Codul contravențional, răspunderea intervine exclusiv atunci când partea procedurii de executare nu-și comunică schimbarea domiciliului ori sediului, precum şi a informaţiilor solicitate de executorul judecătoresc în virtutea atribuţiilor sale, împiedicând astfel derularea executării silite. Pentru a demonstra această contravenție, executorul judecătoresc este ținut de o sarcină a probei riguroasă, derivată atât din principiul prezumției de nevinovăție consacrat la art. 375 din Codul contravențional și art. 6 § 2 CEDO, cât și din obligațiile sale pozitive prevăzute la art. 22 alin. (1) lit. c) din Codul de executare.

Articolul art.375 alin.alin.(1,3) din Codul contravențional stabilește expres că, *(1) Persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. [...] (3) Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.*

Respectiv, executorul trebuie să ateste, prin acte civile actualizate ori probe factice concludente (certificate ASP, facturi de utilități, evidențe fiscale), că debitorul domiciliază *de jure* sau *de facto* la o altă adresă decât cea cunoscută. În lipsa unei certitudini privind această împrejurare, elementul material al contravenției nu poate fi reținut, iar eventualele incertitudini se interpretează în favoarea făptuitorului, potrivit principiului *in dubio pro reo*.

Mai mult, art. 22 alin. (1) lit. c) din Codul de executare stipulează că, *Executorul judecătoresc este în drept:[...] c) să solicite şi să primească gratuit pe suport de hîrtie sau în formă de document electronic şi în regim on-line din partea autorităţilor publice centrale şi locale, a instituţiilor (inclusiv financiare), din partea altor organizaţii (indiferent de tipul de proprietate şi de forma juridică de organizare) deţinătoare de registre de stat şi de informaţii relevante pentru procedura de executare orice informaţie care ar permite identificarea debitorului, a patrimoniului său şi a locului aflării lor, dacă nu are acces la sistemul informaţional ce conţine informaţia respectivă.*

Astfel, legea stabilește la art.22 alin.(1) lit.c) din Codul de executare că executorul judecătoresc să valorifice toate mijloacele legale de identificare a informațiilor – acces gratuit și online la registrele de stat, evidențele cadastrale, fiscale sau bancare. Numai epuizarea acestor căi justifică întocmirea procesului-verbal; o sesizare prematură, formulată fără verificarea registrelor, contravine principiului bunei-administrări și standardului de diligență maximă înainte de adresare în instanță.

Procesul-verbal întocmit în absența probelor privind noua adresă și fără dovada consultării registrelor publice nu rezistă controlului judiciar deoarece lipsește elementul obiectiv al faptei. Astfel, pentru ca răspunderea de la art.319 alin.(2) din Codul contravențional să fie angajată, executorul trebuie să demonstreze fără echivoc schimbarea de domiciliu, efortul real de verificare a registrelor publice, necomunicarea în termenele prevăzute de Codul de executare a informațiilor solicitate de executorul judecătoresc și prejudiciul procedural concret. În lipsa acestor condiții, prevalează prezumția de nevinovăție, iar procesul-verbal se consideră neîntemeiat.

18. În cauza, Markova contra Bulgariei din 16 aprilie 2024, la §12 se indică că, *Curtea este, de acord cu argumentul suplimentar al Guvernului potrivit căruia însăşi reclamanta a contribuit la situația reclamată, întrucât nu a informat autoritățile despre schimbarea adresei sale, iar această omisiune a persistat timp de nouă ani. Totuși, Curtea nu este convinsă că această neglijență a reclamantei este proporțională cu gravitatea consecințelor suportate, și anume*

faptul că reclamanta nu a fost niciodată notificată cu privire la proceduri și la ordonanța de plată emisă împotriva sa (a se vedea, din nou, Bacaksız, § 60; precum și Berestov, § 50).

19. Prin urmare, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat ca nefondat și a menține hotărârea contestată fără modificări.

20. În conformitate cu prevederile articolelor 473 alin. (1) pct. 1) lit. c), 474 din Codul contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D I S P U N E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de către executorul judecătoresc Grigore STOIAN, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) pronunțată la 01 aprilie 2025 pe cauza contravențională cu nr. 4-126/2025, de acuzare a lui Victor NEGRU de comiterea contravențiilor prevăzute la art.319 alin.alin.(1) și (2) din Codul contravențional, și se menține hotărârea fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător Alexandru SPOIALĂ

Judecători Igor CHIROȘCA

Adrian CERBU